

мѣръ: въ една болница имало двама болни парализирани, които считали за безвъзвратно изгубени и затова ги поставили сами въ едно отдѣление. За тѣхно щастие, единъ день болницата се запалила и, въ бързината, успѣли да изнесатъ внѣ всички болни отъ болницата, като забравили само двамата паралитици. Както лежали, тѣ усѣтили, че огньтъ започналъ да ги понапича. Въ този критичинъ моментъ за живота си, тѣ забравили, че сж болни и изкочили навнѣ отъ болницата. Като се видѣли здрави, тѣ благодарили на Бога, че болницата се запалила, за да оздравѣятъ и да се освободятъ отъ това велико робство. И вие кажете сега: Да изгори тази болница, за да излѣземъ ние, паралитичитѣ, и да кажемъ: Слава Богу, можемъ да мислимъ вече, тѣй както Богъ иска, а не както хората искатъ.

Бесѣда, държана на 1 юний 1919 година.

